То хліба, то до хліба,
то смерті ближньому, то верху нижньому,
то дощу, то снігу в полі,
то свободи, то неволі,
ще коли б… смоли, боли…
Як прокльони, просьби лились
І мели-мели-моли —
лись міріади хробаків.
Кожен смертен щось хотів:
дай того, не дай сього,
щоб йому та щоб його —
Аж самим боліли вуха,
Батогом язик свистів.
Він же — слухав, слухав, слухав…
Розіп'ятий на хресті.